

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το **Amtsgericht Hannover** (Γερμανία) την
1η Ιουνίου 2015 — **Michael Ihden, Gisela Brinkmann κατά TUIfly GmbH**

(Υπόθεση C-257/15)

(2015/C 279/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Amtsgericht Hannover

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγοντες: Michael Ihden, Gisela Brinkmann

Εναγομένη: TUIfly GmbH

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 5, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 ⁽¹⁾ την έννοια ότι οι έκτακτες περιστάσεις που προκύπτουν σε σχέση με προγενέστερη πτήση στο πλαίσιο συστήματος διαρκούς κυκλοφορίας συνιστούν έκτακτες περιστάσεις και για την επίδικη πτήση, εάν ο πραγματικός αερομεταφορέας έχει τη δυνατότητα να αποτρέψει την καθυστέρηση στη συνέχεια της διαδικασίας διαρκούς κυκλοφορίας ματαιώνοντας την εκτέλεση μεμονωμένων επιμέρους πτήσεων του συστήματος διαρκούς κυκλοφορίας;
- 2) Σε περίπτωση που το Δικαστήριο δώσει καταφατική απάντηση στο πρώτο ερώτημα: πρέπει οι έκτακτες περιστάσεις να έχουν προκύψει την ίδια ημέρα, την προηγούμενη ημέρα ή εν γένει απλώς στο πλαίσιο της προγραμματισμένης διαρκούς κυκλοφορίας;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 295/91· ΕΕ L 46, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το **cour d'appel de Bruxelles** (Βέλγιο) στις
8 Ιουνίου 2015 — **Fernand Ullens de Schooten κατά Ministre des Affaires Sociales et de la Santé
publique, Ministre de la Justice**

(Υπόθεση C-268/15)

(2015/C 279/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour d'appel de Bruxelles

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εφεσείων: Fernand Ullens de Schooten

Εφεσίβλητοι: Ministre des Affaires Sociales et de la Santé publique, Ministre de la Justice

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Απαιτεί το κοινοτικό δίκαιο, μεταξύ δε άλλων η αρχή της αποτελεσματικότητας, υπό ορισμένες περιστάσεις, μεταξύ δε άλλων υπό τις περιστάσεις που εκτίθενται αναλυτικά στη σκέψη 38 της παρούσας αποφάσεως, ο εθνικός χρόνος παραγραφής, όπως κατά το άρθρο 100 της εναρμονισμένης νομοθεσίας περί δημοσίου λογιστικού, που έχει εφαρμογή σε αγωγή αποζημίωσης ιδιώτη κατά του βελγικού Δημοσίου λόγω παραβάσεως του άρθρου 43 της Συνθήκης ΕΚ (νυν 49 ΣΛΕΕ) από τον νομοθέτη, να αρχίζει, μόνον όταν η παράβαση αυτή έχει διαπιστωθεί, ή, a contrario, διασφαλίζεται επαρκώς η αρχή της αποτελεσματικότητας υπ' αυτές τις συνθήκες από τη δυνατότητα που έχει ο ιδιώτης να διακόψει την παραγραφή μέσω πράξεως επιδόσεως δικαστικού επιμελητή;

- 2) Πρέπει τα άρθρα 43 ΕΚ, 49 ΕΚ και 56 ΕΚ και η έννοια της «αμιγώς εσωτερικής κατάστασης», η οποία είναι ικανή να περιορίζει την επίκληση αυτών των διατάξεων από έναν ιδιώτη στο πλαίσιο διαφοράς ενώπιον εθνικού δικαστηρίου, να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι αντιτίθενται στην εφαρμογή του [ενωσιακού] δικαίου σε μια διαφορά μεταξύ ενός Βέλγου υπηκόου και του Βελγικού Δημοσίου, που έχει ως αντικείμενο την ανόρθωση των ζημιών που προκλήθηκαν από την προβαλλόμενη παραβίαση του κοινοτικού δικαίου, συγκεκριμένα δε από τη θέσπιση και διατήρηση σε ισχύ μιας βελγικής νομοθεσίας, όπως αυτής του άρθρου 3 του β.δ. 143 της 30ής Δεκεμβρίου 1982, η οποία εφαρμόζεται αδιακρίτως στους ημεδαπούς και στους υπηκόους των άλλων κρατών μελών;
- 3) Έχουν η αρχή της υπεροχής του κοινοτικού δικαίου και το άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ την έννοια ότι δεν επιτρέπουν να μένει ανεφάρμοστος ο κανόνας του δεδικασμένου, όταν πρόκειται για επανεξέταση ή εξαφάνιση δικαστικής αποφάσεως που έχει αποκτήσει ισχύ δεδικασμένου, η οποία αποδεικνύεται αντίθετη προς το [ενωσιακό] δίκαιο, αλλά, αντίθετως, ότι επιτρέπουν να μένει ανεφάρμοστος ένας εθνικός κανόνας περί δεδικασμένου, όταν αυτός θα επέβαλε την έκδοση, με βάση αυτή την απόφαση που έχει αποκτήσει ισχύ δεδικασμένου, αντίθετης όμως προς το [ενωσιακό] δίκαιο, μιας άλλης δικαστικής αποφάσεως, που θα διαιώνιζε την παραβίαση του [ενωσιακού] δικαίου από την πρώτη αυτή δικαστική απόφαση;
- 4) Θα μπορούσε το Δικαστήριο να επιβεβαιώσει ότι το ζήτημα αν ο κανόνας του δεδικασμένου πρέπει να μένει ανεφάρμοστος στην περίπτωση δικαστικής αποφάσεως που έχει αποκτήσει ισχύ δεδικασμένου αντίθετης προς το [ενωσιακό] δίκαιο στο πλαίσιο αιτήσεως επανεξετάσεως ή εξαφανίσεως αυτής της αποφάσεως, δεν αποτελεί ζήτημα κατ' ουσίαν ταυτόσημο, κατά την έννοια των αποφάσεων [Da Costa κ.λπ. (28/62 έως 30/62, EU:C:1963:6) και Cilfit κ.λπ. (283/81, EU:C:1982:335)], προς το ζήτημα αν ο κανόνας του δεδικασμένου είναι αντίθετος προς το [ενωσιακό] δίκαιο στο πλαίσιο αιτήσεως εκδόσεως (νέας) αποφάσεως που θα επανελάμβανε την παραβίαση του [ενωσιακού] δικαίου, οπότε το δικάζον σε τελευταίο βαθμό δικαιοδοτικό όργανο δεν μπορεί να διαφεύγει της υποχρεώσεώς του προδικαστικής παραπομπής;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) στις 8 Ιουνίου 2015 — Swiss International Air Lines AG κατά The Secretary of State for Energy and Climate Change, Environment Agency

(Υπόθεση C-272/15)

(2015/C 279/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: Swiss International Air Lines AG

Εφεσίβλητοι: The Secretary of State for Energy and Climate Change, Environment Agency

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αντιβαίνει η απόφαση 377/2013/ΕΕ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Απριλίου 2013 (στο εξής: απόφαση) προς την ισχύουσα στο δίκαιο της Ένωσης γενική αρχή της ίσης μεταχειρίσεως καθόσον αναστέλλει τις απαιτήσεις παραδόσεως εκπομπών που επιβάλλει η οδηγία 2003/87/ΕΚ⁽²⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 2003 (όπως τροποποιήθηκε από διάφορες νομοθετικές πράξεις, μεταξύ των οποίων και η οδηγία 2008/101/ΕΚ⁽³⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 2008) όσον αφορά τις πτήσεις μεταξύ χωρών του ΕΟΧ (Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου) και σχεδόν όλων των χωρών που δεν ανήκουν στον ΕΟΧ, πλην όμως δεν επεκτείνει την αναστολή αυτή σε πτήσεις μεταξύ χωρών του ΕΟΧ και της Ελβετίας;
- 2) Αν ναι, ποια μέτρα ένδικης προστασίας διαθέτει ο αιτών που βρίσκεται στη θέση της Swiss International Airlines AG, η οποία παρέδωσε τα δικαιώματα εκπομπών για τις πτήσεις που εκτελέστηκαν το έτος 2012 μεταξύ χωρών του ΕΟΧ και της Ελβετίας, για την επαναφορά του στην κατάσταση στην οποία θα βρισκόταν αν δεν εξαιρούνταν από την εν λόγω αναστολή οι πτήσεις μεταξύ χωρών του ΕΟΧ και της Ελβετίας; Ειδικότερα: